Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38301
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

inquantum mihi facultatem dns largiretur confer re sermonē.
sed quia tibi post prandium displicuit quodinter nos mane placu
erat ut a notariis uerba nostra exciperentur. Preterius
dicis quod te audio nonnulla cere nonmesuisse ausum tibi dicere
fidem meam his litteris accipe quod a te legas & cuiuslueris
legendum tradas. Et quod uoluueris uicissim scribendo ipse
respondeas: iniquum est enim utquisq: iudicare de alio uelit
& iudicare desenolit. & de pr & erito quidem placito nostro
quod condictu meridiano implere noluisti. Facile existimare
potest quis nrm fidei suae fiduciā non habuerit utrum quiuo
lebat uel dicere & ur. & timebat n & ener & ur. an quiuisq: adeo
nolebat eam disceptandum iudicio subtrahi ut mandata alit
teris uel & & iam legenda memoriae commendari. Prequisquā
uel oblituione opinatus uel dissensione inritatus dicere & a aliquo.
nostrum aut nonessedictum quod dictum erat aut dictum esse
quod dictum non erat. in his enim solent latebras suae malae
defensionis inquirere qui contentiosi sunt Cupidiores
quāuerritatis: hoc autem nerate necame nec d & e nec de me dici
posse & si in fidem conditi p manerest ut uerba nra exciperentur
& scriberentur p sedum quia tu ipse in his uerbis quibus fidem tuā
p nuntiasti quotiens ea rep & isti totiens uariasti quod nulla
credo fraude sed oblituione factum esse nam primo dixisti
credere & e in dm patrem omnipotentem inuisibilem ingentem
incapabilem & in ihm xpm filium eius dm natū ante saecula per
quem facta sunt omnia & in spm scm quibus ego auditis cum respon
dissem nondum a te quicquā dictum quod meae fidei repugnare
& ideo si ea scribisses me his & iam poses subscribere. ad hoc nescio
quomodo res perdudta est ut accepta cartha ea ipsa quae dixe ras
uelles & iam litteris tua manu expremere. quod cum mihi
ad legendum dedisses animaduertimus te scripsisse patrem